

INDOKOLÁS

Beadványozó 2026. április 12. napján 9:15 órakor kifogást nyújtott be az OEVB-hez. Beadványozó a kifogásában előadja, hogy Vágner Ákos, Eger Megyei Jogú Város polgármestere, az általa kezelt, hivatali tevékenységét bemutató hivatalos közösségi oldalán (facebook.com/vagnerakoseger) több olyan tartalmat tett közzé, amelyek közvetlenül Dr. Pajtók Gábor országgyűlési képviselőjelölt, valamint a Fidesz-KDNP jelölő szervezet mellett kampányolnak.

A kifogásban „1. Helyszín”-ként megjelölve előadta, hogy a polgármester olyan fényképet tett közzé, amelyen a jelölttel közösen a Polgármesteri Hivatal (Egri Városháza) dísztermében látható, az országgyűlési képviselőjelölt támogatására buzdító kísérszöveggel, mindezt polgármesteri minőségben.

Ezen túlmenően „2. Tartalom” megjelöléssel előadta, hogy olyan videó közzétételére került sor, amelyen pártlogóval ellátott kampánybusz („Csak a Fidesz”) látható, valamint direkt választási felszólítás szerepel: „Dr. Pajtók Gábor a biztos választás Eger és térsége számára!”.

Végül „3. Platform”-ként hivatkozott arra, hogy az érintett közösségi oldal névjegye rögzíti, hogy az Vágner Ákos polgármester oldala, és azon a polgármester napi szinten számol be hivatali döntéseiről, tárgyalásairól.

Álláspontja szerint a fent leírt tevékenység sérti

- egyrészt a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjába foglalt rendelkezést (esélyegyenlőség a jelöltek és a jelölő szervezetek között alapelve), tekintve, hogy a polgármester a hivatali tekintélyét és az önkormányzat reprezentatív helyiségét (díszterem) kizárólag az egyik jelölt népszerűsítésére használta fel, amihez a többi jelöltnek nincs hozzáférése, mindezt tette kifejezetten polgármesteri minőségben;

- másrészt a Ve. 145. § (1) bekezdésbe foglalt rendelkezést (kampánytilalom hivatali épületben), mivel a törvény kifejezetten tiltja a kampánytevékenységet állami vagy önkormányzati hatóság elhelyezésére szolgáló épületben. A városházi díszteremben készült kampányfotó és annak közzététele polgármesteri minőségben e tilalomba ütközik;

- végül a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontja szerinti jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelvét, mivel a polgármesteri tisztség és az önkormányzati kommunikációs csatorna pártpolitikai célokra való felhasználása sérti a választók tárgyilagos tájékoztatáshoz való jogát és a közigazgatás semlegességének elvét.

Mindezekre tekintettel kérte, hogy a választási bizottság a kifogásnak adjon helyt, és megállapítva a jogszabálysértés tényét, kötelezze a jogsértőt a jogsértő tartalmak haladéktalan eltávolítására, őt a további jogsértéstől tiltsa el, valamint a jogsértés súlyára és a polgármesteri tisztségéből eredő fokozott felelősségre tekintettel szabjon ki mérlegelt összegű bírságot.

A kifogáshoz bizonyítékkul Vágner Ákos polgármester közösségi oldaláról kimentett képi bizonyítékokat és azokhoz fűzött szöveges leírást, valamint egy szintén onnan elérhető videót csatolt.

A Ve. 208. §-a szerint kifogást a választásra irányadó jogszabály, illetve a választás és a választási eljárás alapelveinek megsértésére (a továbbiakban együtt: jogszabálysértés) hivatkozással a központi névjegyzékben szereplő választópolgár, jelölt, jelölő szervezet, továbbá az ügyben érintett természetes és jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet nyújthat be.

A Ve. 212. § (2) bekezdése szerint a kifogásnak tartalmaznia kell

- a) a jogszabálysértés megjelölését,
- b) a jogszabálysértés bizonyítékait,
- c) a kifogás benyújtójának nevét, lakcímét (székhelyét),
- d) a kifogás benyújtójának személyi azonosítóját, illetve ha a külföldön élő, magyarországi lakcímmel nem rendelkező választópolgár nem rendelkezik személyi azonosítóval, a személyazonosságát igazoló hatósági igazolványának típusát és számát, vagy jelölő szervezet vagy más szervezet esetében a bírósági nyilvántartásba vételi számát vagy törzskönyvi számát, valamint
- e) papír alapú kérelem esetén a kifogás benyújtójának aláírását.

A Ve. 209. § (1) bekezdése alapján „A kifogást úgy kell benyújtani, hogy az legkésőbb a sérelmezett jogszabálysértés elkövetésétől számított harmadik napon megérkezzen a kifogás elbírálására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező választási bizottsághoz.”

Az OEVB a kifogás vizsgálata kapcsán megállapította, hogy az a fent idézett jogszabályi rendelkezéseknek megfelel és így érdemi vizsgálatra alkalmas.

Az OEVB-nek a kifogás elbírálása során alapvetően abban kellett állást foglalnia, hogy a Polgármester milyen minőségben járt el: magánszemélyként vagy mint- korábban két párt, mint közös jelölő szervezet színeiben megválasztott - Eger Megyei Jogú Város polgármestere, illetve, hogy a Polgármester az önkormányzat képviselőjeként, a közhatalom gyakorlójaként, tehát jogszabályban biztosított feladat- és hatáskörében, az önkormányzati feladatai ellátása körében – ekként tisztségéből eredő hivatali tevékenységével összefüggésben - járt el-e.

Az OEVB az ügy érdemi vizsgálata során mindenekelőtt az Alkotmánybíróság 3154/2018. (V. 11.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh.) foglaltakat vette alapul. Az Alkotmánybíróság az Abh.-ban a polgármester és a helyi önkormányzat viszonyát vizsgálva megállapítja, hogy „[az] Alaptörvény 33. cikk (2) bekezdése szerint a polgármester a helyi képviselő-testület vezetője, akit a 35. cikk (1) bekezdése alapján a

választópolgárok általános és egyenlő választójog alapján, közvetlen és titkos szavazással öt évre választanak. Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) szerint a polgármester a helyi önkormányzat „szervének” tekinthető, akinek a feladatait a Mötv. 67. §-a részletesen meghatározza. Ezek alapján is jól látható, hogy a polgármester amennyiben hivatali tevékenységével összefüggésben jár el és gyakorolja hatáskörét és feladatait, akkor az önkormányzat nevében tevékenykedik. Ettől függetlenül azonban a polgármester egy választott tisztségviselő is, aki közvetlenül a néptől nyeri felhatalmazását, és mint ilyen feltétlenül politikai szereplőnek is tekinthető, függetlenül attól, hogy párt(ok) támogatásával, vagy függetlenként mérettette meg magát. A polgármester tehát abban az esetben, ha nem polgármesteri minőségében, azaz nem hatásköre, vagy feladatköre teljesítésével összefüggésben jár el, ugyanúgy magánszemélynek tekinthető, akit megillet az alapjogok védelme, így többek között a véleménynyilvánítás szabadsága is, amelyet magától értetődő módon kampányidőszakban, politikai kérdések vonatkozásában is gyakorolhat. Abban az esetben azonban, ha a polgármester pártpolitikai szereplőnek is tekinthető (amely minden olyan helyzetben fennáll, ha a polgármester egy – vagy több – párt támogatásával nyerte el megbízatását), akkor pártpolitikai és polgármesteri szereplésének jól láthatóan el kell válnia egymástól. (Természetesen ugyanez igaz arra az esetre is, ha pártpolitikai szempontból függetlennek tekinthető a polgármester, csak ebben az esetben a magánjellegű és a polgármesteri szereplésének kell elkülönülnie egymástól.) Ugyanis, ha ezen két élethelyzet összemosódik, vagy legalábbis nehezen határolható el, akkor felmerülhet a pártpolitikai véleménynyilvánítás önkormányzathoz kötődése, amely azonban a fentiek szerint korlátozás alá kell, hogy essen.” (Abh. indokolás [29])

Az Abh. rámutat továbbá arra is, hogy „egy polgármester tevékenysége vagy megnyilvánulása kizárólag abban az esetben tudható be a helyi önkormányzat tevékenységének vagy megnyilvánulásának, ha a polgármester ilyen minőségében járt el. Egy pártpolitikus polgármester esetében előfordulhatnak ugyanakkor olyan élethelyzetek, amikor nem mint polgármester, hanem mint pártpolitikus jelenik meg. Így például, ha a polgármester egyben a pártjának országos vagy helyi szóvivőjeként is tevékenykedik, akkor ilyen minőségében való szereplése értelemszerűen nem lesz betudható az általa vezetett képviselő-testület, vagy épp az önkormányzat véleményének. Ehhez hasonlóan a pártpolitikától független polgármester sem jár el minden élethelyzetben polgármesterként, és így az ő véleménynyilvánítása sem lesz mindenkor az önkormányzat véleményének nyilvánítható. Fontos azonban hangsúlyozni, hogy a polgármesternek minden olyan szerepvállalása vagy véleménynyilvánítása során, amely nem polgármesteri tisztségéhez, hanem pártpolitikai vagy épp magánéleti oldalához tartozik, tartózkodnia kell annak látszatától, hogy aktuális megnyilvánulása polgármesteri tisztségéhez kötődik. **A többes szerepvállalás esetében a határok meghúzósa természetesen csak több szempont együttes mérlegelése alapján lehetséges (...) amely azonban az**

alkotmányos szempontok figyelembevételével a jogalkalmazó feladata.” (Abh. indokolás [30])

Az Abh. indokolásának [30] bekezdése felhívja a figyelmet arra, hogy a polgármester kampányidőszakban való véleménynyilvánításának korlátozhatósága tekintetében más megítélés alá esik azon helyzet, amikor a polgármester az országgyűlési képviselők választásán vagy a helyi önkormányzati választáson maga is jelöltként indul (azaz passzív választójogával él), és az az eset, amikor csak passzív szereplőként támogatja valamelyik jelöltet. Magától értetődő módon ugyanis, ha a polgármester újra meg kívánja mérettetni magát a helyi önkormányzati választásokon mint polgármester-jelölt, akkor az ő kampányidőszakban való véleménynyilvánítási szabadsága nem lesz korlátozható a fenti szempontok szerint meghúzható határok alapján. Hasonló ehhez a helyzethez az is, ha a regnáló polgármester az országgyűlési képviselők választásán indul mint képviselő-jelölt. A polgármester véleménynyilvánítási szabadságának korlátja tehát csak arra az esetre vonatkozhat, ha a polgármester nem aktív szereplője a választási eljárásnak.

Az Alkotmánybíróság azt is szükségesnek tartotta megjegyezni, „(...) hogy a Ve. szabályai között nem található olyan előírás, amely ténylegesen arról rendelkezne, vagy arra engedne következtetni, hogy egy polgármester az Alaptörvény szerinti választott tisztségénél fogva nem nyilvánulhatna meg (konkrét esetben nem kampányolhatna valamelyik képviselőjelölt mellett) pártpolitikai vagy egyéb, a tisztségével összefüggésben nem álló kérdésekben. (...) Abban az esetben azonban, ha egy tilalmi rendelkezés egy alapjog (jelen esetben a véleménynyilvánítás szabadsága) korlátozásához vezet, és ennek alapja nem egy konkrét jogszabály tiltó rendelkezése, akkor ezen alapjogot korlátozó szabály alapelvekből történő levezetése során a **jogalkalmazónak arra kell törekednie – ha az eldöntendő helyzet több lehetséges megoldást is kínál –, hogy az érintett alapjog gyakorlását (megfelelő indok nélkül) a lehető legkisebb mértékben korlátozza.**” (Abh. indokolás [31])

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, „(...) hogy a **jogalkalmazónak alapos mérlegelés alapján arról kell döntenie, hogy a választópolgárok szemében, a pártpolitikusként (vagy bizonyos esetekben magánszemélyként) is megjelenő polgármester az önkormányzat nevében jár-e el, vagy csupán politikai vagy magán véleményét fejtette ki.** Ezt pedig nem lehet pusztán az alapján megítélni, hogy feltűntette-e a polgármester (vagy épp más hasonló esetekben az önkormányzati vagy országgyűlési képviselő) ezen tisztségét vagy sem. Az olyan kampányidőszakokban ugyanis, ahol a megnyilvánuló tisztségviselő (jelen esetben a polgármester) nem saját újraválasztásáért kardoskodik, hanem valamely, az adott választáson induló jelölt mellett foglal állást, csak több szempont együttes mérlegelése alapján lehet arra a következtetésre jutni, hogy a tisztségviselő

megnyilvánulása sérti a Ve. alapelveit, és így korlátozható az ő véleménynyilvánítási szabadsága. Ezen szempontok pedig esetről–esetre változhatnak. Ennek ellenére mégsem lenne elvárható a polgármestertől, hogy tisztségét és saját tapasztalatait eltitkolja a választópolgárok előtt, hiszen ők e nélkül is tiszttában lennének az ő polgármesteri tisztségével (ahogyan ez valamennyi helyi választott tisztségviselő esetében megállapítható lenne). **Így a jogalkalmazónak mindenkor az eset összes körülménye alapján kell megítélnie (jelen esetben) a polgármester kijelentéseit, és nem dönthet csupán az alapján, hogy ő magát polgármesterként tüntette-e fel a választópolgárok előtt.**” (Abh. indokolás [32]).

Az OEVB az Abh. idézett indokolásának tükrében vizsgálta meg a kifogáshoz csatolt képi bizonyítékokat és videót.

A Ve. 43. § bekezdése szerint:

- (1) A választási bizottság a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján tisztázza a döntéshozatalhoz szükséges tényállást.
- (2) A választási bizottság eljárásában minden olyan bizonyíték felhasználható, amely alkalmas a tényállás tisztázásának megkönnyítésére. Bizonyíték különösen: a nyilatkozat, az irat, az írásbeli tanúvallomás és a tárgyi bizonyíték.
- (3) A választási bizottság a kérelmező részére – kérésére – biztosíthatja a szóbeli nyilatkozattétel lehetőségét. Ez esetben az ellenérdekű fél számára is – ha jelen van – lehetővé kell tenni a szóbeli nyilatkozattételt.
- (4) A választási bizottság vagy a választási iroda által hivatalosan ismert és a köztudomású tényeket nem kell bizonyítani.
- (5) A választási bizottság a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékeli, és az ezen alapuló meggyőződése szerint állapítja meg a tényállást.

A Beadványozó a kifogásához bizonyítékként csatolt első képernyőfotón „Vágner Ákos” Facebook oldalának adatlapja látható, amely szerint a felhasználó Eger polgármester, közszereplő. A becsatolásra került továbbá egy olyan képernyőkép is, melyen a Polgármester dr. Pajtók Gábor országgyűlési képviselőjelölttel látható, a kép háttérében Magyarország címere látható és az ahhoz fűzött bejegyzésben a Polgármester a képviselőjelölthöz fűződő viszonyáról, megismert emberi tulajdonságairól és képviselői minőségben tanúsított tevékenységéről ad számot, és így ajánlja őt a választópolgárok figyelmébe.

A bizonyítékként csatolt videón és az arról készült képernyőképen egy kampányeseményről készült felvétel látható, ahol a FIDESZ Magyar Polgári Szövetség vezető politikusai láthatók egy egri kampányesemény kapcsán, ahol maga a Polgármester is részt vett.

Egyéb bizonyítékot nem csatolt, további bizonyítéokra nem hivatkozott.

Az OEVB álláspontja szerint a már idézett törvényi követelmények alapján bizonyítékként csak az vehető mérlegelés alá, amely kifejezetten a megjelölt elkövető általi jogsértés megtörténtét támasztja alá.

A Nemzeti Választási Bizottság és a Kúria joggyakorlata (Kvk.IV.37.315/2014/2., Kvk.IV.37.335/2018/2., Kvk.I.37.470/2018/2., Kvk.IV.37.531/2018/2) szerint a kifogás előterjesztése során – a Ve. 218. § (1) bekezdése szerint, a választási eljárásban szabott rövid határidők és az eljárások sommás jellegéből adódóan – a jogszabálysértésre vonatkozó konkrét bizonyítékot a Ve. szabályaival összhangban a kifogástevőnek kell szolgáltatnia. A Ve. szabályrendszere alapján a kérelem alapjául szolgáló bizonyítékokat a kérelmezőnek kell előtárnia és a sikertelen bizonyítás következménye is őt terheli. A bizonyítási eszköznek pedig alkalmasnak kell lennie a kérelemben előadottak bizonyítására.

Nincs egyértelműen megfogalmazható elvárás arra nézve sem, hogy a bizonyítottság milyen foka szükséges ahhoz, hogy a választási bizottságok megállapítsák a jogsértést, ebben a körben egyértelműen széles a mérlegelési lehetőség. A mérlegelés során az azonban elvárás, hogy a **bizonyítási eszközök legyenek alkalmasak a hivatkozottak bizonyítására**, illetve a választási bizottságnak az esetleges ellentmondás feloldását tegyék lehetővé. A tényállás megállapításához minden olyan bizonyíték felhasználható, amely alkalmas a tényállás tisztázásának megkönnyítésére. A bizonyítékok köre nincs meghatározva taxatív jelleggel: erre vonatkozóan a Ve. fentebb idézett 43. § (2) bekezdése példálózó felsorolást tartalmaz, amely során bizonyíték lehet különösen a nyilatkozat, az irat, az írásbeli tanúvallomás és a tárgyi bizonyíték.

A kifogás tárgya „Vágner Ákos” megnevezésű Facebook oldalra elhelyezett képek és videó, amelyekkel – tartalmukra tekintettel – Beadványozó állítása szerint a Polgármester megsértette

- a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja szerinti esélyegyenlőség a jelöltek és a jelölő szervezetek között alapvető azáltal, hogy hivatali tekintélyét és az önkormányzat reprezentatív helyiségét (dísztermét) kizárólag az egyik jelölt népszerűsítésére használta fel, amihez a többi jelöltnek nincs hozzáférése,
- a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapvető azáltal, hogy tisztsége és az önkormányzati kommunikációs csatornát pártpolitikai célokra használta fel és ezzel megsértette a választók tárgyilagos tájékoztatáshoz való jogát és a közigazgatás semlegességének elvét is, továbbá

- a Ve. 145. § (1) bekezdésébe foglalt rendelkezést is azáltal, hogy „városházi díszteremben készült kampányfotó polgármesteri minőségben való közzétételével kampánytevékenységet végzett önkormányzati hatóság elhelyezésére szolgáló épületben”.

Az OEVB feladata annak megállapítása, hogy Beadványozó által csatolt bizonyítékok alapján megállapítható-e, hogy a kifogásolt magatartás alkalmas a megjelölt alapelvek és a Beadványozó által kifogásában meghivatkozott, a jogszabálysértés alapjául megjelölt konkrét törvényi rendelkezés sérelmének előidézésére.

Az OEVB a döntéshozatal során az Alkotmánybíróság idézett, 3154/2018. (V.11.) AB határozatával is megszabott keretek között azt tartotta szem előtt, hogy az Alaptörvény IX. cikkében deklarált szabad véleménynyilvánításhoz való jog minél szélesebb körben érvényesüljön, és így az elé tárt ügyet ne kizárólag a Ve. alapelveiből levezetve döntse el. Az OEVB a kifogás kapcsán azt is mérlegelte a bizonyítékként csatolt képernyőképek és videó alapos tartalmi és formai vizsgálata során, hogy a választópolgárok szemében, a pártpolitikusként vagy bizonyos esetekben magánszemélyként is megjelenő polgármester, az önkormányzat nevében járt-e el, vagy csupán politikai vagy magánvéleményét fejtette ki. E tekintetben az OEVB arra az álláspontra helyezkedett, hogy bizonyítékként csatolt, Facebookra feltöltött képek, videó és videóról készült kép szerint az a köztudomású tény, miszerint az azokon megjelentetett szöveget a település polgármestereként Vágner Ákos jegyezte, nem bírt a kifogás elbírálásakor relevanciával. A Polgármester a Fidesz Magyar Polgári Szövetség és a Kereszténydemokrata Néppárt közös jelölő szervezetek országgyűlési képviselőjelöltjéről írt méltató szavakat, tett közzé képeket, így ajánlotta a jelöltet a választópolgárok figyelmébe. A hivatkozott bizonyítékokból nem vonható le az, hogy a Polgármester megosztott véleménye, a jelölt támogatására vonatkozó ajánlása, felhívása az általa képviselt önkormányzat, vagy általa elnökölt Közgyűlés hivatalos álláspontja, véleménye, javaslata volna.

A Ve. Beadványozó által hivatkozott 145. § (1) bekezdése arról rendelkezik, hogy a választási gyűlésre a gyülekezési jogról szóló törvény rendelkezéseit az e §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

Ugyanezen § (3) bekezdése rendelkezik arról, hogy a választási kampány céljára az állami és önkormányzati költségvetési szervek a jelöltek, jelölő szervezetek számára azonos feltételekkel bocsáthatnak rendelkezésre helyiséget és egyéb szükséges berendezést. Állami vagy önkormányzati hatóság elhelyezésére szolgáló épületben választási kampánytevékenységet folytatni, választási gyűlést tartani tilos, kivéve az ötszáznál kevesebb lakosú településen, feltéve, hogy más közösségi célú épület nem áll rendelkezésre.

Az OEVB megállapítja, hogy a becsatolt bizonyítékok a Polgármester pártpolitikai szerepvállalását és e minőségben folytatott kampánytevékenységét dokumentálják, és így a polgármesternek nem az önkormányzat vonatkozásában betöltött szerepkörével közvetlen összefüggésben álló és ahhoz szorosan kapcsolódó internetes tartalmak.

A becsatolt képi bizonyítékokon olyan további akár tartalmi, akár formai elem nem volt látható, amely a kifogásban felhozott jogszabálysértés megállapítását – azaz a polgármesteri hivatalos minőséget hangsúlyozva történt kampánytevékenységet – az OEVB részéről kétséget kizáróan alátámaszthatta volna.

A Beadványozó a kifogásban a Ve. 145. § (1) bekezdésére hivatkozott, amely tartalmánál fogva nem képezi jogszabályi alapját az általa vélelmezett, a választási kampányban az önkormányzati erőforrások tilalmazott igénybevételének. Ez utóbbiról ugyanis a Ve. 145. §-ának (3) bekezdése rendelkezik, amelyre a Beadványozó viszont a kifogásában nem hivatkozott. A kialakult joggyakorlat szerint is a bizonyítani szándékozott jogszabálysértés pontos megjelölése a Beadványozó feladata, a kifogást ezen részében az OEVB kiterjesztően nem kezelheti. Az OEVB így megállapította, hogy a Ve. 145. § (1) bekezdésébe foglalt rendelkezést a kifogásban előadottak nem sértették, tekintve, hogy a Beadványozó sem hivatkozott arra – mint ahogyan az ennek céljából csatolt fénykép sem támasztotta alá –, hogy az egy választási gyűlésen készült volna.

Megjegyzi az OEVB, hogy a Beadványozó által hivatkozott városházi díszterem egyik fotón sem azonosítható, annak a kampányban önkormányzati erőforrásként való tilalmazott, bár a kifogásban nem nevesített a Ve. 145. § (3) bekezdésébe ütköző használata, ilyen célból történő igénybevétele sem nyert bizonyítást, mint ahogyan erre vonatkozó egyéb bizonyíték sem került becsatolásra. Önmagában véve az a körülmény, hogy a Beadványozó a helyszínt a Városháza dísztermeként azonosította be, nem tekinthető állítását igazoló bizonyítéknak, tekintve, hogy az ennek alátámasztására becsatolt fotón egyetlen olyan képi elem pl. a város címere, bútorzat stb. sem azonosítható, amely arra utalna, hogy a Polgármester a Ve. 145. § (3) bekezdésébe ütközően folytatott volna választási kampánytevékenységet. A helyszín esetleges azonosíthatóság esetén pedig annak kampánytevékenységként a választópolgároknál mérhető hatásának is egyértelműen megállapíthatónak kellene lennie.

Tekintettel arra, hogy a becsatolt bizonyítékok tartalma nem alkalmas a Beadványozó által állított, bizonyítandó tény és összefüggések alátámasztására, így az OEVB rendelkezésére a kifogásban a Ve. 145. § (1) bekezdésére alapított jogszabálysértés tekintetében nem állt olyan bizonyíték, amely alapján minden kétséget kizáróan

megállapítható lett volna a kifogásban a Polgármester részéről felróhatónak tulajdonított jogsértő tevékenység. A kifogásban nevesített választási alapelvek sérelme tekintetében pedig az OEVB a becsatolt bizonyítékok mérlegelését követően, fentiekben kifejtettek indokok alapján nem látta megalapozottnak azok sérelmét.

Mindezek alapján az OEVB a Ve. 220. §-a alapján a kifogást érdemi vizsgálat mellett elutasította.

A határozat a Ve. 43. §, 208. §, 209. §, 212. § (2) bekezdésén és a 220. §-ain, a jogorvoslatról való tájékoztatás a Ve. 221. § (1) bekezdésén, 223. § (1) és (3) bekezdésein, 224. § (1)-(4) bekezdésein alapul. A fellebbezés illetékmentessége az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény 28. § (1) bekezdése és a 2. mellékletének XIII.8. pontján alapul.

Eger, 2026. április 15.

Dr. Holtzer Olivér
OEVB elnök

